

Dansk

Engelsk

Fransk

Italiensk

Portugisisk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstre af Chambéry

November - December • År 2022 - nr. 6

GENERALRÅDET

OVERSIGT

VORES SYNODALE REJSE

Sr. Dolores Lahr

Generalrådet

Pave Frans offentliggjorde i marts 2020, at den næste bispesynode i Vatikanet ville have følgende tema: "For en synodal kirke: Fællesskab, deltagelse og mission". Synodalitet, som bogstaveligt talt betyder "at gå sammen", er blevet et centralt emne i pave Frans' pontifikat, og et emne, som har rejst spørgsmål og endda forvirring.

I nogle dele af vores kirke blev nyheden om denne type synode mødt med store forventninger, store forhåbninger og åbenhed fra biskopper og lægfolk. Andre dele af vores kirke modtog denne nyhed noget halvhjertet. Og så begyndte rejsen.

I den første fase blev præster og lægfolk opfordret til at mødes, stille spørgsmål og dele bekymringer og vigtigst af alt til at lytte til hinanden. Den første fase, kendt som den "kontinentale fase", involverede kirker over hele verden, og det for nylig udgivne "arbejdsdokument" er resultatet af en grupperefleksion over de synteser, som bispekonferencerne og de orientalske katolske kirker har forelagt Vatikanet om de spørgsmål, der blev rejst under de lokale og nationale lyttemøder. Og der til kommer refleksioner fra de internationale sammenslutninger af generaler og generalpriorinder for mænd og kvinder (USG og UISG), grupper af lægfolk og andre. En ting står

GENERALRÅDET

Vores synodale rejse

FORSIDE

JPIC

Italien: Kvinders protester i Iran: hvorfor påvirker de os?

3

Tanmaya: En trussel mod udbredelsen af værdierne i JPIC

4

Nye Helgener

5

PROVINS/REGION/MISSION

Brasilien: Sankt Joseph-familien i Latinamerika og Caribien reflekterer over synodalitet

6

Nye Helgener

7

Nirmala: Ledere som surdej - Indien

8

Irland: Tanker fra den irske Region

9

Brasilien: Medarbejdere fra Brasilien deltog i kursus i Le-Puy i Frankrig

11

Danmark: En rejse tilbage til rødderne

12

Pachmarhi: Et spring ud i medier og teknologi

14

Brasilien: "Et skrig for livet"-netværket

15

helt klart: synoden har i de lokale kirker vakt et stort ønske om at fortsætte synodalitetens vej, at fortsætte med at gå fremad sammen og ikke at vende tilbage til det, der har været.

Logoet og det ledsagende skriftsted for arbejdsdokumentet - "Gør mere plads i dit telt" (Esajas' Bog 54,2) - er et logo, som vi, Søstre af Sankt Joseph af Chambéry, er bekendt med, fordi vi har refereret til det i vores tidligere generalkapitler.

Billedet af teltet som et rum for fællesskab, deltagelse og mission er stærkt - og på samme tid meget udfordrende. Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt vi som en international Kongregation vil udvide vores telt, for det skal vi. Men hvordan vil vi udvide vores telt? Og når vi udvider vores telt, hvordan vil vi så tage imod dem, der venter på at komme ind? Hvordan vil vi finde - og byde velkommen og integrere - disse partnere, disse ledsagere på vores rejse? Det er meget vigtigt, at vi ikke efterlader nogen udenfor og sætter spørgsmålstejn ved, om de er

velkomne. Synodalitet handler om at rejse sammen. Og på den rejse skal vi være åbne for at blive omvendt, for at blive forvandlet.

Da jeg gennemgik og reflekterede over dokumentet, blev jeg slået af de mange gange, ordet "lytte" blev brugt, og jeg blev mindet om et citat, der tilskrives Den hellige Benedikt, hvor han siger, at vi skal "lytte med vores hjertes ører". Denne erfaring omfatter hele vores væsen, krop, sind og ånd, og det er opfordringen til at være sande disciple, til at lytte dybt, til at være åben for den anden, for Åndens hvisken, som måske kommer på en overraskende måde.

Vores Søstre og lægpartnere bliver udfordret til at lytte dybt. I vores Kongregation skal vi lytte til hinanden, til vores ældre, vores Søstre i midten og vores yngre Søstre. Vi skal lytte til vores lægpartnere - hvad fortæller de os? Vi må lytte til vores lokale kirker - hvilket budskab bliver der sagt der? Og vi må lytte

til virkeligheden i vores verden - hvor er vores kald til fællesskab, deltagelse og mission? Hvor er der størst behov for at udleve vores karisme?

Dialogen er lytningens partner. Hvordan kan vi arbejde sammen om at udvikle en kultur af lytning og dialog blandt vores Søstre og lægmedarbejdere? Det er først, når vi har indset evnen til at lytte og føre dialog, at vi helhjertet kan gå i gang med vores synodale rejse. Og denne synodale rejse er et kald, en udfordring til at blive forvandlet, forvandlet til mennesker, der lever en synodalitets kultur.

Jeg er sikker på, at vi må udvide vores telte, reagere på opfordringerne, på råbene fra Guds folk om inklusion. Jeg er også overbevist om, at vores telt til gengæld må slutte sig til de andre på rejsen. Sammen med den universelle kirke har vi taget synodaliteten og den synodale rejse til os, idet vi ved, at den synodale rejse netop er en rejse, der er begyndt, og ikke en begivenhed i vores kirkes liv, der er slut én gang for alle.

KVINDERS PROTESTER I IRAN: HVORFOR PÅVIRKER DE OS?

Sr. Maria Giovanna Titone

Italien

Den tiltagende vold i Iran efter Mahsa Amini's død den 16. september 2022 fik os - Den Internationale Kommission for retfærdighed, fred og bevarelse af skaberværket (JPIC) - til at forsøge at forstå, hvad der sker i landet.

Situationen er meget alvorlig og foruroligende og fortjener vores opmærksomhed, vores bønner og vores støtte som ordenskvinder, der er dedikeret til at opbygge Guds herredømme.

Mahsa Amini var en ung kurdisk kvinde. Den 13. september 2022 blev hun arresteret af moralpolitiet, fordi hun havde en smule hår, der tittede ud af hendes hijab (den hovedbeklædning, som muslimske kvinder bærer), og som har været pålagt ved lov siden 1981. Øjenvidner sagde, at kvinden blev slået og slog sit hoved, hvilket resulterede i en hjerneblødning, der førte til hjernedød. Den 16. september var dagen, hvor hun blev erklæret død.

Hendes død udløste en strøm af protester, som strømmede gennem skole- og universitetsverdenen, hvor den yngre generation, især kvinderne, anfægtede den iranske regerings lov. Den 23-årige Hadith Najafi blev et symbol på protesten, da hun blev skudt seks gange, fordi hun havde taget sit slør af og samlet sit hår i en knold i nakke, der er helt almindeligt for en vestlig kvinde. Sammen

med hende blev mange andre unge mennesker dræbt, såret og arresteret for at kræve, at menneskerettighederne blev respekteret i Iran.

Ifølge den ikke-statslige organisation baseret i Oslo "Iran Human Rights (IHR)" er flere end 304 demonstranter døde i Iran siden bølgen af protester brød ud efter Mahsa Aminis død - herunder 41 under 18 år og 24 kvinder. Derudover er mindst

14.170 personer - herunder 392 studerende - blevet arresteret.

Vi mener, at de unges og de internationale organisationers reaktion på alt dette har været halvhjertet. Vi kan faktisk kun se et enkelt indgreb fra Det Europæiske Råd, som én gang har vedtaget sanktioner mod Iran som følge af krænkelser af menneskerettigheder, og 11 personer og 4 institutioner anklages for deres rolle i forbindelse med Mahsa Aminis død og de voldelige reaktioner på de seneste demonstrationer i landet.

På den anden side har 43 ikke-statslige organisationer herunder Amnesty International forsøgt at rette opmærksomheden mod dette spørgsmål og anmodet FN's Menneskerettighedsråd om at handle hurtigt som reaktion

på den nuværende krise i Iran ved at afholde et særligt møde og anmode om en uafhængig undersøgelse af Mahsa Aminis død for at fastslå, hvem der er ansvarlig.

Ikke desto mindre er kendsgerningerne stadig de samme: I Iran fortsætter befolkningen med at demonstrere for frihed, og præstestyret undertrykker dette med vold.

I de sidste par uger har vi udsendt otte spørgsmål og svar til alle Provinser, Regioner og Missioner, og de kan hjælpe os med at forstå, hvad der sker i Iran. Vi vil gerne have, at alle føler sig inddraget i at tage stilling til at støtte kvinderne i Iran i dag, men generelt alle kvinder, hvis frihed nægtes. For selv om hver vores situation måske er forskellig, kan ingen af os sige, at vi virkelig er frie før, der ikke er nogen kvinder, hvis

menneskelige værdighed er blevet nægtet.

Som JPIC spørger vi os selv, hvordan vi kan opbygge et netværk af kontakter, der kan holde liv i og give stemme til de iranske kvinders og mænds sag.

Er det ikke det, som evangeliet beder os om? At befri de undertrykte! At give stemme til dem, som verdens logik ønsker at lukke munden på!

Erindringen om det, der skete i Syrien og Afghanistan, er for ny til, at vi ikke ved, at tavshed og ligegyldighed giver tilladelse til at ødelægge et folks kultur og overlevelse.

Lad os i vores bøn byde velkommen til denne nye generation af iranske kvinder og ikke være bange for at være talsmænd for ønsket om frihed. Det vil hjælpe os som ordenssøstre til også at leve den profetiske dimension af vores kald!

EN TRUSSEL MOD UDBREDELSEN AF VÆRDIERNE I JPIC

Sr. Arpita Varikkaplakel

Tanmaya-provinsen, Indien

Indien fejres den 26. november som forfatningsdagen. Den indiske forfatning giver enhver borger ret til at bekende, praktisere og udbrede sin tro. Men missionsaktiviteter og kirkelige aktiviteter er

tilsyneladende ved at blive ofre for det regerende partis udemokratiske tanker. Angrebene på minoritetsinstitutioner, især katolske institutioner, stiger dag for dag i næsten alle delstater. Staterne Madhya Pradesh, Uttar

Pradesh og Karnataka, hvor vi har mange kommuniteter, er øverst på listen. De hændelser, der fandt sted i Khandwa, Madhya Pradesh den 3., 21. og 25. oktober 2022, er klare beviser på det.

Den 3. oktober blev

ungdomskonventet for mere end 500 studerende, der var arrangeret på Saint Pius Diocesan School, stoppet af Rashtriya Swayamsevak Sangh (RSS) - en fløj af den aktuelle regering. Den velorganiserede gruppe standsede de studerendes køretøj, der var på vej, og tog de studerende og præsterne med til politistationen. De blev løsladt sent om aftenen. De studerendes grundlæggende behov blev nægtet. De fleste af de studerende kom fra afsidesliggende landsbyer og var også stammefolk.

Det omfattende program blev aflyst, hvilket medførte store økonomiske og materielle tab.

Joseph's Convent School, Khandwa, havde den 21. oktober en storslået fejring af Diwali - lysets fest, der den vigtigste fest for hinduerne i Indien. Denne festival proklamerer lysets triumf over mørket, sandheden over falskhed og det gode over det onde. Dette blev skildret i form af et danseteater og mange andre begivenheder såsom sketches, taler og sange, der var forankret i JPIC. Det blev meget værdsat af mange og især af hovedgæsten, som tilhører regeringspartiet. De samme elever opførte et gadeteater foran

Hindu-fanatikere stopper fejringen

den lokale regeringsbygning for at gøre opmærksom på forurening, de skadelige virkninger af at bruge meget fyrværkeri under festivaler og det presserende behov for at beskytte miljøet. De fremhævede også udnyttelsen af de svageste medlemmer af samfundet, og hvordan børnene kunne overbevise deres forældre om, at de skal stoppe denne udnyttelse. En gruppe hindufanatikere ankom og krævede, at fejringen skulle ophøre.

Den 25. oktober kom den samme gruppe om natten foran skolen og affyrede store mængder fyrværkeri

og truede institutionen. Den advarede også alle katolske institutioner om at stoppe sådanne aktiviteter eller være klar til at tage konsekvenserne. Alligevel fortsætter vi modigt med vores daglige aktiviteter som planlagt og spreder budskabet om retfærdighed, fred og bevarelse af skaberværket. Vi har oplevet Guds kraft i det seneste årti og tror på, at de hårde tider aldrig varer ved. Vi værdsætter, lever og arbejder under paraplyen af vores Provinskapitels tema: "Opfyldt af Ånden, forenet med verden, vidner om kærlighed". Lad vores nation, Indien, blive fyldt med Guds ånd og ikke med fanatismens ånd.

NYE HELGENER

Sr. Catherine Flynn	93	USA	15.11.2022
Sr. Maria de Lurdes	73	Brasilien	23.11.2022
Sr. Elvira Panarelli	94	Italien	04.12.2022

SANKT JOSEPH-FAMILIEN I LATINAMERIKA OG CARIBIEN REFLEKTERER OVER SYNODALITET

Sr. Valesca Mesquita Orzi

Brasilien

Den 6. november 2022 mødtes vi fra Sankt Joseph-familien via Zoom på computeren for at reflektere over synodalitet. Vi startede med at fortælle om, hvad der er sket på den synodale rejse i de forskellige lande: Argentina, Bolivia, Brasilien og Uruguay. Der finder mange forskellige aktiviteter sted i hver enkelt kontekst. Nogle grupper har deres rødder i stiftet og omfatter sogne- og pastoralgrupper, andre udvikler deres projekter i skoler eller aktivitetscentre for børn og unge. Det er rigt og livgivende. Efter at vi havde delt vores erfaringer, blev vi udfordret og beriget af sr. Daniela Cannavina fra Kapucinerkongregationen

af Moder Rubatto, ICMR, og generalsekretær for Den Latinamerikanske Konference af Ordensfolk.

Sr. Daniela sagde, at enhver handling, der tilskynder til og opbygger en samarbejdende kirke, kræver, at folk ændrer deres tankegang, deres relationer og

deres måder at handle på, hvilket åbner rum for ægte inkluderende deltagelse og gør udsagnet om kirken i det første årtusinde til virkelighed: "Det, der berører alle, skal behandles af alle". Vi opfordres til at bruge livet i alle dets aspekter og dimensioner med synodalitet. Det vil sige med

*Dejarnos
afectar
sinodalmente*

Lad os blive påvirket af synodalitet

den måde, vi går frem, lever og handler på i alt, hvad vi gør, og hvorfor vi gør det. Det er ikke en fernis for at berolige samvittigheden; det indebærer ikke at forny, men at skabe noget nyt.

Det er en empatisk lytning ... relationer mellem mennesker i en atmosfære af lighed og gensidig respekt, der giver anledning til forståelse af, at vi er ÉT som et legeme og derfor er medskabere af den nuværende og fremtidige virkelighed med hver enkelt, der lever i fællesskab.

Det er nødvendigt at lade os påvirke af synoden for at lære at lytte som kirke, som fællesskab og som karismatisk familie i mangfoldigheden af tjenester og karismer. Vi må sammen søge Guds vilje ved at lytte til Åndens invitationer til os og skabe rum, uanset hvor vi befinder os i tjeneste for mennesker inspireret af det guddommelige åndedræt Ruah fra dybet af vores væren. Dette vil gøre det muligt at genskabe det centrale i vores

Sr. Daniela Cannavina - CLAR

efterfølgelse af Jesus Kristus og forny vores mystisk-profetiske- enhed i vores engagement med de mest trængende og udstødte.

Det er vigtigt at skelne for at kunne tage imod de invitationer til nye livgivende initiativer, som Gud giver os personligt og som fællesskab, og det haster med at aflære de tidligere evangeliske måder at være kirke og ordensliv på og at fornemme tegnene på Guds levende nærvær i dagryet hver ny dag i denne historiske tid. Det kræver eksistentiel og geografisk rejseglyde at kaste os

ud på stormens vej og være klar til at omfavne livets mysterium på et nyt kontinents kyster. For at mobilisere os i de periferier, hvor det er presserende med et frugtbart engagement i vores indviede liv, kan en af måderne være missionsaktiviteter på tværs af Kongregationer og kulturer. At væve nye netværk med fællesskabets og mangfoldighedens tråde er at tillade sig selv at navigere gennem natten og sammen med andre gå vejen til det fulde dagslys - vores oprindelige Galilæa.

For at træffe beslutninger er vi nødt til at lytte, bede, være i dialog, analysere og tage imod råd. Det betyder, at vi igen skal lære at gå sammen. Pave Frans fortæller os, at det at gå sammen er en vej, der opbygger kirken, og det giver os mulighed for at fortolke virkeligheden med Guds øjne og hjerte. Det er forudsætningen for at følge Herren Jesus Kristus og være tjenere i livet i dag. Åndedrag og synodale skridt afslører, hvad vi er, og den dynamik i fællesskabet, der besjæler vores beslutninger.

NYE HELGENER

Sr. Anna Gabriella Chiavaroli	98	Italien	04.12.2022
Sr. Helen Dowd	94	USA	04.12.2022
Sr. Lucia Catarina	88	Brasilien	11.12.2022

LEDERE SOM SURDEJ - INDIEN

Sr. Maria Vaz

Nirmala-provinsen, Indien

“Det sande lederskabs surdej kan ikke løfte andre medmindre, vi er sammen med og tjener dem, der skal ledes.”

Workshoppen ”Ledere som surdej” - Indien blev afholdt i Pune den 9. til den 12. november 2022. Søstre kom til Pune, der er en by ikke langt fra Mumbai i Indien, fra øst, vest, nord og syd samt fra Italien for at slutte sig til deltagerne og mentorerne med et fælles formål. Søstre fra tre LAC-kongregationer (Lyon, Annecy, Chambéry) rejste til Pune (Jnana Deepa - Pontifical Athenaeum) med iver og passion for samfundet og motivet til at være ”Ledere som surdej” i Indien.

Sessionen begyndte med en hjerteskerende åbningsceremoni, hvor man påkaldte Guds velsignelser, efterfulgt af en levende og motiverende introduktion af deltagere og mentorer samt vidunderlige interaktive sessioner mellem deltagere og mentorer med henblik på en kort og effektiv gensidig berigelse.

Initiativet til at organisere workshoppen om lederskab blev taget af sr. Barbara Bozak, som selv er en stor leder og har en særlig passion og kærlighed til den indiske mission. Det var et stolt øjeblik for alle de forsamlede medlemmer at udveksle og dele positive indtryk i grupperne såvel som

mellem ledelse og management og citerede P.T. Joseph, som sagde: ”Management giver orden i organisationers daglige drift, mens ledelse konstant forsøger at finde nye retninger for fremskridt.” En god leder bør besidde de træk og den adfærd, der fører til, at man i sig selv opdager den positive kraft og autoritet til at opbygge

Kathia forklarer 360-graders-lederprofilen

individuet. Alle havde en storslået oplevelse af at lære og dele ideer, tanker og erfaringer.

En tankevækkende session blev præsenteret af sr. Patrica Santos, som belyste forskellen

en menneskelig karakter, som kan inspirere andre.

Kathia Laszlo rejste hele vejen fra Californien for at give vigtige input til denne LAC-gruppe. Hendes session om den

360-graders-
lederprofil gjorde
det muligt for
deltagerne at
opdage sig selv
indefra. Selv om
det ikke er let
at opdage det
indre potentiale,
hjælp Kathia
deltagerne på en
erfaringsbaseret
måde med at
tage den indre
rejse fra reaktive
til kreative
tendenser og
udvide deres
personlighed, da
360- graders-lederprofilen
er et kort over indre vækst i
retning af lederskab.

Gruppediskussioner
gjorde det muligt for
deltagerne at bevæge
sig gennem deling og
udveksling af synspunkter

samt forståelse af situationer.
De tilstedeværende havde en
behagelig oplevelse af at lytte og
dele åbent.

Sr. Barbara og Kathia lod
ikke noget ubeskrevet tilbage
for at holde momentum ved at
vejlede og lede gruppen fuldt

ud. Rejsen mod indre vækst for at
blive "ledere som surdej" er vejen.
Hvert Søster, der var med i Pune,
fik det bedste ud af det, der blev
tilbudt, ved at deltage helhjertet
i møderne og forpligtede sig
til at følge årets plan med
beslutsomhed.

TANKER FRA DEN IRSKE REGION

Sr. Celine Duffy

Irland

Mens vi reflekterede over
Det Livgivende Netværk
for Europa/USA og de
mange aspekter af overgange
inden for vores Mission/Region
i Wales og Irland, er her nogle
overbevisende fakta, som knytter
os tæt sammen.

Missionen i Wales blev "født"

som følge af 2. verdenskrig (1939-
1945). To irske søstre fra Kamptee
i Indien - sr. Stanislaus og sr.
Bridget - kom til Irland for at søge
efter kald til missionen i Indien.
Krigens udbrud forhindrede dem i
at vende tilbage.

De rådførte sig med Den
apostolske Nuncio og fik tilladelse

til at åbne et lille hus i Crickhowell
i Syd Wales, og dermed var den
walisiske mission begyndt. Det var
her, at den første postulant blev
modtaget.

På en kongres i Dublin,
Irland, blev der ved et tilfældigt
møde med en Søster af Sankt
Joseph af Chambéry indledt en

proces for at forene sig med Chambéry både for Wales og Saugor i Indien. Denne proces blev afsluttet i 1947 af den amerikanske generalrådgiver Moder Herman Joseph Vanasse. Søstrene vendte tilbage til Saugor med seks novicer.

Noviciatet i Syd-wales fik navnet Saint Michael. Det var et stort hus indhegnet på en afsidesliggende grund og skulle blive Regionens vugge i mange år.

Noviciatets udvikling var hovedsageligt afhængig af kald fra Irland. Der kom dog flere og flere kald i løbet af de mange år blandt andet et fra den danske Provins.

Faciliteterne til videreuddannelse og udvikling blev udnyttet på mange

områder både akademisk og åndeligt.

Ønsket om at åbne et kommunitet i Irland blev tydeligt, og Moder De Pazzi – en amerikansk generalrådgiver – henvendte sig til ærkebiskoppen af Dublin, der hed John Charles McQuaid, og foreslog en ejendom til et hospital i Raheny kaldet Edenmore House. Dette blev til Saint Josephs Hospital, som blev åbnet i 1956.

Den walisiske mission blomstrede i mange år både i Wrexham og i Caernarfon. Søstrenes missionærånd blev forstærket af Søstre fra Indien, hvoraf to af dem nu er i den irske Region.

Det er meget interessant at bemærke, at der er en forbindelse mellem vores oprindelse i den irske Region

og USA, som nu ses i Det Livgivende Netværk for Europa/USA.

Vores grundlæggelse begyndte med to Søstre fra Saugor i Indien. Derefter kom Søstre fra USA til Wales og Irland. For at kunne åbne Saint Josephs Hospital i Dublin blev irske Søstre bedt om at vende tilbage fra Indien, Frankrig og Norge for at arbejde der. I de senere år tog Søstre fra Irland på mission til Indien, Sverige, Pakistan, Liberia, Belgien, USA, Frankrig og Tanzania.

”Selv om vi lever i en verden, der drømmer om at slutte, og som altid synes at være ved at give op, er der noget, der ikke vil anerkende en afslutning, og som insisterer på, at vi for evigt begynder”. Begynd. (Brendan Kennelly)

MEDARBEJDERE FRA BRASILIEN DELTOG I KURSUS I LE PUY I FRANKRIG

Sr. Adelide Canci

Brasilien

En gruppe på syv medarbejdere, som arbejder i tre af Sankt Joseph Søstrene af Chambéry's institutioner i Rio Grande do Sul (RS), deltog i kurset Mission Effectiveness: The living Charism in the Ministries of the Sisters of St. Joseph fra den 24. september til den 1. oktober 2022 i Le-Puy-en-Velay i Frankrig.

Dette kursus har til formål at tilbyde en pilgrimsrejse til medarbejdere i Sankt Joseph Søsternes institutioner. Kurset giver en oplevelse af fordybelse i den oprindelige ånd og den globale dimension af Kongregationens karisme og åndelige tradition. Det giver mulighed for at dykke dybt ned gennem foredrag, bønner, udveksling af erfaringer og besøg på historiske steder i Le Puy og Lyon.

Disse

samarbejdspartnere får mulighed for at opleve Gud i Kongregationens oprindelsesland sammen med andre kolleger fra forskellige steder i verden, hvor Sankt Joseph Søstrene er i mission.

Mødet blev faciliteret af sr.

Dolores Clerico fra Philadelphia (USA) og sr. Phyllis DiFuccia fra Pennsylvania (USA).

Her deler vi deltageres værdifulde erfaringer:

Mirela Rissardi Marcon og Andrea Carnino er fra vores hospital Nossa Senhora da

Deltagerne i køkkenet i Le Puy

Oliveira - Vacaria/RS. De sagde: "På dette kursus havde vi mulighed for at dele erfaringer og arbejde med folk fra forskellige lande: Danmark, Canada, USA, Wales, Frankrig, Norge og Italien. Det var en uge, hvor vi kunne møde og udveksle med mennesker, der også er involveret i Sankt Joseph Søstrenes mission. At leve og dele erfaringer med andre lægfolk gav os energi og styrke til at fortsætte arbejdet med engagement og dedikation. Vi er klar over, at vores samarbejde er en lille, men vigtig del af hele Søstrenes projekt. Det var fantastiske dage! At kende til Søstrenes oprindelse og arbejde samt de vanskeligheder, de stod over for, giver os mod til at fortsætte med missionen og gøre vores arbejde bedre".

Eliz Regina Perotoni de Oliveira, Lorita Menegon de Souza og Marcos Agnolin er fra Sankt Joseph-skolen i Caxias do Sul/RS. De sagde: "At være i Le Puy var bogstaveligt talt en fordybelse i Sankt Joseph Søstrene af Chambéry's historie, men ikke kun det. Det gav os mulighed for at forstå udsagnet: "Må de alle være ét" i bredeste og dybeste forstand. Vi følte os tæt på mennesker, der var så forskellige fra os, som kom fra fjerne steder og talte forskellige sprog. Vi følte os tæt på de første Søstre af Sankt Joseph. Vi oplevede missionens enhed og store virkning. Nu er vores største ønske at kunne dele lidt af den oplevelse, vi oplevede i Le Puy med vores familier, kolleger og studerende. Vi er

evigt taknemmelige for denne mulighed."

Sabrina Rodrigues Ribeiro og Thais Pereira Silveira er fra Sankt Joseph-skolen i Pelotas/RS. De sagde: "Det var en glimrende lejlighed til at omfavne fortiden og drikke fra den kilde, hvor det lille foretagende blev sået, og som har givet mange frugter på verdensplan. Det var en tid til at uddybe vores historie og væve en trosrejse ledet af lyset fra Sankt Joseph Søstrenes spiritualitet. Gennem denne oplevelse blev vi udfordret til at blive opmærksomme på Gud, som er tæt på os, og som inviterer os til at indgå i livets cirkel, hvor vi i mangfoldighed skaber fællesskab ved at samle forskellige grupper og sprog for at dele den samme drøm 'at alle må være ét'."

EN REJSE TILBAGE TIL RØDDERNE

Susanne Malchau Dietz (venstre)
arkivar, sygeplejehistoriker, ph.d.

&

Anette Jensen (højre)
sekretær, historiker, ph.d.

Danmark

Når vi sidder på kontoret i København og løser opgaver for Søstre, ved vi, at Chambéry-grenen er udbredt i store dele af verden. Vi ved, at nye Provinser og Regioner er blevet oprettet og nedlagt gennem tiden. Men det føles som, at vi kun kender toppen af isbjerget. Det erfarer vi tydeligt,

da vi deltog i et kursus på Centre International St. Joseph i Le-Puy-En-Velay med titlen: Mission Effectiveness: The Charism Alive in CSSJ Ministries fra 24. september til 1. oktober 2022.

Lige uden for centrets dør startede de første Søstre deres tjeneste i 1650. Vi gik i de samme gader og trådte ind i de samme

huse. Det var et højdepunkt, da vi stod i Søstrenes første køkken. Foran ildstedet stod vi i vores sneakers med en iPhone i hånden og forsøgte at begribe, hvordan det hele startede. Da vi stod på det samme gulv, som de første Søstre havde stået på, mærkede og erfarede vi Sankt Joseph Søstrenes lange historie, dybe

rødder og stærke spor.

Få dage senere gik vi i Moder Fontbonnes fodspor, da turen gik til Lyon. Dér besøgte vi Origin and Evolution Centre, der viser, hvordan hun sikrede en udbredelse af ordenssamfundet verden over efter Den Franske Revolution. Vi så hendes seng og andre personlige ejendele. Vi tog videre til Notre Dame Katedralen, hvor Moder Fontbonne bad for de Søstre, hun havde sendt til USA, og til sidst besøgte vi hendes grav.

På kurset blev vi klædt godt på til de historiske udflugter gennem intens undervisning. Sr. Dolores Clerico, SSJ (Philadelphia, USA) underviste via Zoom og sr. Phyllis DiFuccia, SSJ (Cleveland, USA) var til stede i Le Puy. De to havde et forbilledligt parløb, og de satte fokus på historie, karisme og på vores rolle som lægfolk.

Deltagerne var fra forskellige grene af Sankt Joseph Søstre. Hvilken gren vi kom fra, havde ingen betydning. Der var deltagere fra Brasilien, USA, Canada, Wales, Frankrig og så Danmark. Vores relationer til Søstrene spændte over administrative medarbejdere, skolelærere, skoleledere, sygeplejersker, historikere og medvandrere. Alle nationaliteter lavede en kort præsentation af den aktuelle situation for Søstrene i deres lande og deres historie der. Gruppen var økumenisk.

Fra starten oplevede vi, at gruppen havde en helt særlig nysgerrighed, kærlighed og varme. Vi tror, at vi alle på forhånd var præget af Søstrenes karisme, og det var dét, der bragte os tæt sammen og skabte enhed.

Vi lærte, at Sankt Joseph Søstrene blev grundlagt som en løs organisation, hvis medlemmer bestod af enker, ugifte kvinder og også mænd, der levede efter Pater Médailles Grundsætninger. De havde nødvendigvis ikke

Besøget i Sankt Joseph Søstrenes første køkken var for alle en meget stor oplevelse. Alle havde hørt om det for traditionen hellige rum, og nu stod vi i selvsamme rum, hvor Søstrene begyndte deres gerning i 1600-tallet.

(Foto: Susanne Malchau Dietz)

aflagt løfter. Det var noget, mange af os kunne identificere os med. Det var givende, at vi mødte andre lægfolk, talte med hinanden og oplevede stederne sammen. Og vi reflekterede sammen og hver for sig over karismens betydning i vores arbejde og privatliv.

Kurset gav os mulighed for at erfare en større del af det isbjerg, vi kun kendte toppen af, og det har på smukkeste vis styrket vores tilknytning til Sankt Joseph Søstrene. Vi har fået et netværk blandt lægfolk og har derved erfaret, at vi er del af surdejen, der deler samme karisme uanset, hvilken gren vi er knyttet til.

I Moder Fontbonne's rekonstruerede private rum fandt vi den ikoniske tegning af modige søstre på vej til guillotinen under Den Franske Revolution. De havde fastholdt deres liv som Søstre og ville ikke afgive ed til den franske konstitution. (Origin and Evolution Centre in Lyon)

(Foto: Susanne Malchau Dietz)

ET SPRING UD I MEDIER OG TEKNOLOGI

Sr. Prasanna Kachappilly

Pachmarhi-provinsen, Indien

På Amala Institute (Jehangirabad, Bhopal) deltog otte udvalgte Søstre fra Pachmarhi-provinsen i Indien i et kursus i medier og kommunikation den 22. til den 25. oktober 2022. Antallet var begrænset til otte, da der blev givet individuel undervisning ved computerne på instituttet. Da de godt vidste, hvor vigtige medier og kommunikation er, organiserede sr. Maurice George (Provincialpriorinde), og sr. Navya Neelamvilail (koordinator for Den Internationale Kommunikationskommissionen (ICC)) dette intensive kursus for de Søstre, der har ansvaret for kommunikation i de forskellige regioner i Provinsen.

Sr. Navya indledte den første session om fotografering med mobiltelefon og viste de forskellige teknikker til at tage billeder for at gøre dem mere udtryksfulde, meningsfulde og attraktive. Deltagerne fik også tid til at øve sig i det, de havde lært.

Sr. Maurice

tog sig af sessionerne om medier, som omfattede mediebevidsthed, medietyper, massemediernes mål, avisanalyse, journalistik og redigering. Hvert emne blev forklaret godt efterfulgt af øvelser.

Sr. Maurice lagde stor vægt på, at deltagerne lærte den rigtige måde at formulere sig på, når de skrev. Hun indledte den journalistiske undervisning med en dramatisk skabelon, der kan give stoffet form i artikler. Deltagerne blev bedt om at skrive og omskrive, så det gav mening og teksten kom til sagen. Vi lærte, at mentale billeder tilføjer nye beviser og giver nye indsigter. Et billede blev brugt til at lære gruppen billedsprog og til at skabe

en historie ud fra det, idet man var klar over, at billedets betydning ligger i beskuerens sind.

Mennesket er et visuelt væsen, og den nuværende generation er helt vild med medier og teknologi. Sr. Navyas praktiske lektioner i Canva (et computerprogram til udgivelse) gjorde det muligt for deltagerne at designe mønstre til nyhedsbreve og sidelayout til forskellige lejligheder. Gruppen var også kreativt engageret i fotografering og videooptagelse samt redigering af disse projekter i Canva. Hver enkelt deltager kom derfra med et medieprojekt. De grundlæggende principper i InDesign (et computerprogram)

blev forklaret grundigt med henblik på sidelayout af officielle dokumenter. Dele af Photoshop (et computerprogram) blev vist til redigering af fotos. Livestreaming ved hjælp af en mobiltelefon blev også forklaret dog med en påmindelse om, at man først skal være god til at lave videooptagelser. Disse sessioner var meget interessante og nyttige for vores daglige arbejde. Sr. Navya var meget engageret og gjorde alt for at få gruppen til at forstå det korrekt; hun var altid villig til at gentage, indtil den havde forstået det.

Muligheden for at bruge medierne er ikke bare en engangsforeteelse. De er en chance for at skabe en reel forbindelse med andre på forskellige måder. Sr. Maurice delte med os, hvordan medierne gav en gylden mulighed

for evangelisering under nedlukningen under Covid-19. Vi fik en mulighed for at forbedre vores kommunikationsevner gennem forskellige kommunikationsværktøjer. Hatten af for sr. Maurice og

sr. Navya for at give os denne fantastiske mulighed for at lære disse færdigheder, som omfattede: Canva, fotografering, videooptagelse, livestreaming, sidelayout, Photoshop, journalistik og skrivefærdigheder.

“ET SKRIG FOR LIVET”-NETVÆRKET

Sr. Vilma de Oliveira

Brasilien

“Et skrig for livet”-netværket arbejder for at forebygge menneskehandel - især handel med henblik på seksuel udnyttelse - i samarbejde med ikke-statslige og statslige organisationer, sociale bevægelser og andre dele af civilsamfundet. Det er et projekt under Den Brasilianske Konference af Ordensfolk og har aktivitetscentre i hele landet.

Den 6. nationale valgforsamling for “Et skrig for livet”-netværket fandt sted den 7. til den 9. oktober 2022 og samtidigt blev 15 års jubilæet fejret. Mødet blev afholdt i Brasilia i netværkets hovedkvarter. Deltagerne var de ansvarlige for kerneområderne og de regionale ledere i Brasilien. Temaet for forsamlingen var: “I livets skrig fødes håb”. Dette tema

tager faktisk udgangspunkt i den aktuelle virkelighed i Brasilien og i verden.

Jeg deltog i denne forsamling som repræsentant for regionen Curitiba/Paraná. Det var en tid rig på informationer og håb. En fælles deling af bekymringer og aktiviteter i kampen for at forsvare de handlede personer. “Menneskehandel handler med ofret som en vare, der kan sælges,

udveksles, transporteres og udnyttes". Vi kan ikke tie stille eller fortsætte med at ignorere denne virkelighed midt iblandt os. Det er nødvendigt at vælge livet og forsvare det mod dette marked af død, som omgiver os på en subtil måde og tager livet fra os, ødelægger familier og dræber mennesker, blot for at tilfredsstille personlige, individualistiske og økonomiske interesser. Det er trist og hjerteskræende at vide, at der er mennesker og familier, som lever i luksus og rigdom på bekostning af, at andre mister livet. Lad os huske på, at menneskehandel har forskellige former og kunder, der skal tilfredsstilles: frihedsberøvelse, slaveri, arbejde, fjernelse af organer, seksuel udnyttelse, husligt slaveri og tiggeri. Menneskehandel er en grusom realitet i vores øjne og en alvorlig krænkelse af menneskerettighederne.

Vi må altid være klar til at tage imod, værne om og tage os af Guds børn, som er i fare. Det vil sige, de "får" fra den store fårehyrde Jesus, de som er ofre

Sr. Vilma (nummer fem fra venstre på bagerste række) sammen med deltagerne i forsamlingen

for alle former for udstødelse og udnyttelse.

Menneskehandel er meget nærværende i vores midte, men "høsten er stor, men arbejderne er få". Skrig for liv, appellerne står for vores dør. Hvad skal vi gøre? "Salige er de, som stifter fred, salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed...". Det er nødvendigt fortsat at bønfalde Gud om at vække flere mennesker til at samarbejde om denne mission. Det er nødvendigt at offentliggøre, skabe opmærksomhed og informere folk og familier om dette voldelige

marked, der ødelægger liv.

Vi ved, at dette arbejde er vanskeligt og ikke alle forstår eller ønsker at involvere sig, og en stor del af samfundet foretrækker at se til med ligegyldighed eller ignorere situationen. Vi bønfalder Den hellige Josefina Bakhita, som er protektor for ofre for menneskehandel, om at gå i forbøn for alle, der går ind for denne sag, og give dem styrke og udholdenhed: "Jeg er fattig, men jeg er værdig, jeg søger en bedre verden uden slaver og herrer. Nu er det tid til at gå ud i verden og råbe..."

REDAKTØR

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos

GRAFISK DESIGN

Sr. Navya Neelamvilail

OVERSÆTTELSE

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Pierre Ruche
S. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION

Monica Bianchini
www.csjchambery.org

E - MAIL

icc@csjchambery.org